

Z woli Stwórcy Maryja jest początkiem lepszego świata. Tak chciał Bóg ustawiając przed ludźmi postać Służebnicy Pańskiej. (...) Dlatego wszystko, co ma się rzetelnie narodzić w Kościele Bożym, musi powstać przez przyczynę i przy najbliższym, czujnym udziale Służebnicy Pańskiej.

Jeżeli nasza praca i służba w Kościele Bożym ma być owocna, musi to być za przykładem Służebnicy Pańskiej służba Temu, który przyjął postać Sługi, a swoich zastępców na ziemi nauczył, aby byli sługami sług Bożych.

bł. Stefan kard. Wyszyński

AKTUALNOŚCI

1. Dziękujemy za wszelką życzliwość, modlitwę, każdego rodzaju wsparcie i wszelkie zaangażowanie i pomoc.
2. Trwajmy w jedności duchowej i nie tylko pamiętając o naszej wspólnoty i jubileuszu 450-lecia SM w Polsce w modlitwie, a także w otwartości na różne sytuacje i potrzeby bliźnich.
3. Rozpoczął proces związany z XVI Zgromadzeniem Ogólnym Synodu Biskupów, które odbędzie się w 2023 roku pod hasłem: *Ku Kościołowi synodalnemu: komunია, uczestnictwo, misja*. Prośmy w modlitwie o jego błogosławione dla Kościoła owoce otwarcia na zaangażowanie w niego. Także w naszej wspólnoty planujemy spotkania synodalne.
4. W sobotę 18 grudnia Forum ruchów, stowarzyszeń i bractw naszej archidiecezji w parafii św. Floriana w Częstochowie. Rozpoczęcie Koronką do Bożego Miłosierdzia o 15:00. Potem poczęstunek, konferencja i dyskusja. Zakończenie Mszą św. o g. 17:30 pod przewodnictwem ks. bp. Andrzeja Przybylskiego.
5. Nie ma jeszcze informacji o życzeniach świątecznych z ks. abp. Wacławem.
6. 9 stycznia - Niedziela Chrztu Pańskiego. Nasza comiesięczna Eucharystia poprzedzona adoracją i **spotkanie opłatkowe**.
7. Prosimy o składanie propozycji, pomysłów do kalendarium naszej wspólnoty SM na rok 2022, które otrzymamy na spotkaniu opłatkowym.

JAK UCZESTNICZYĆ W PROCESIE SYNODALNYM (NA PODSTAWIE VADEMECUM SYNODU O SYNODALNOŚCI, P. 2.3)

Papież Franciszek przy różnych okazjach dzielił się swoją wizją tego, jak konkretnie wygląda praktyka synodalności. Poniżej przedstawiamy szczegółowe postawy, które umożliwiają autentyczne słuchanie i dialogowanie w procesie synodalnym.

Synodalność wymaga czasu na dzielenie się: Jesteśmy zaproszeni do mówienia z autentyczną odwagą i szczerością (parrhesia), aby integrować wolność, prawdę i miłość. Za sprawą dialogu każdy może wzrastać w zrozumieniu spraw.

Pokora w słuchaniu musi odpowiadać odwadze w mówieniu: Każdy ma prawo do bycia wysłuchanym, tak jak każdy ma prawo do wypowiedzi. Dialog synodalny zależy od odwagi zarówno w mówieniu, jak i w słuchaniu. Nie chodzi o angażowanie się w debatę po to, by przekonać innych. Jest to raczej przyjmowanie tego, co mówią inni jako sposobu, w jaki objawia się Duch dla wspólnego dobra (1 Kor 12,7).

Dialog prowadzi nas do nowości: Musimy być gotowi do zmiany naszych opinii w oparciu o to, co usłyszeliśmy od innych.

Otwartość na nawrócenie i zmianę: Często możemy mieć opór przed natchnieniami Ducha Świętego, który próbuje pobudzić nas do działania. Jesteśmy wezwani do porzucenia postawy samozadowolenia i komfortu, które prowadzą do podejmowania decyzji wyłącznie na podstawie tego, jak sprawy miały się w przeszłości.

Synody są eklezjalnym ćwiczeniem w rozeznawaniu: Rozeznawanie opiera się na przekonaniu, że Bóg działa w świecie, a my jesteśmy wezwani do słuchania tego, co Duch nam sugeruje.

Jesteśmy znakami Kościoła słuchającego i podążającego: Słuchając, Kościół naśladuje przykład samego Boga, który wsłuchuje się w wołanie swego ludu. Proces synodalny daje okazję do otwarcia się na słuchanie w sposób autentyczny, bez uciekania się do gotowych odpowiedzi czy sformułowanych wcześniej osądów.

Odrzucić uprzedzenia i stereotypy: Możemy być obciążeni przez słabości i grzeszność. Pierwszym krokiem w kierunku słuchania jest uwolnienie naszych umysłów i serc od uprzedzeń i stereotypów, które prowadzą nas na błędną drogę, w kierunku ignorancji i podziałów.

Przewyciężyć plagę klerykalizmu: Kościół jest Ciałem Chrystusa obdarzonymi różnymi charyzmatami, w którym każdy członek ma do odegrania wyjątkową rolę. Wszyscy jesteśmy od siebie wzajemnie zależni i wszyscy mamy równą godność pośród świętego Ludu Bożego. Na podobieństwo Chrystusa, prawdziwą mocą jest służba. Synodalność wzywa pasterzy do uważnego słuchania powierzonej im pieczy owczarni, tak samo jak wzywa świeckich do swobodnego i szczerego wyrażania swoich poglądów. Wszyscy słuchają siebie nawzajem kierowani miłością, w duchu komunii i wspólnej misji. W ten sposób moc Ducha Świętego objawia się w wieloraki sposób w całym Ludzie Bożym i poprzez niego.

Wyleczyć wirusa samowystarczalności: Wszyscy jesteśmy w tej samej łodzi. Razem tworzymy Ciało Chrystusa. Odrzucając miraż samowystarczalności, jesteśmy w stanie uczyć się od siebie nawzajem, podążać razem i służyć sobie nawzajem. Możemy budować mosty poza murami grożącymi niekiedy oddzieleniem, takimi jak: wiek, płeć, bogactwo, zdolności, wykształcenie itd.

Przewyciężanie ideologii: Musimy unikać ryzyka nadawania większego znaczenia ideom niż rzeczywistości życia wiarą, którą ludzie przeżywają w sposób konkretny.

Budzić nadzieję: Czyniąc to, co jest słuszne i prawdziwe, nie staramy się zwracać na siebie uwagi czy trafiać na pierwsze strony gazet, ale raczej mamy na celu wierność Bogu i służbę Jego Ludowi. Jesteśmy powołani, aby być światłem nadziei, a nie prorokami zagłady.

Synody to czas na marzenia i „spędzanie czasu z przyszłością”: Jesteśmy zachęceni do tworzenia procesu na poziomie lokalnym, który zainspiruje wszystkich, bez wykluczania nikogo, do tworzenia wizji przyszłości pełnej radości Ewangelii.

Sens ignacjańskiej obojętności

Żyjemy w świecie rzeczy, pozostajemy w nich niemal zanurzeni. Św. Ignacy uczy, że zostały one „stworzone dla człowieka po to, by mu służyć pomocą w zmierzaniu do celu, dla którego został stworzony” (por. Ćd 23). Dzięki człowiekowi świat stworzony osiąga swój cel i uczestniczy w wielbieniu przez nas Boga. Akceptacja podstawowej prawdy o celu człowieka oraz o celu „innych rzeczy” ma logiczne konsekwencje zawarte w ignacjańskiej zasadzie tantum quantum, czyli „o tyle, o ile”: „Wynika z tego, że człowiek powinien tych rzeczy w takim stopniu używać, w jakim go wspomagają w zmierzaniu do jego celu, a w takim stopniu się ich pozbywać, w jakim mu w dążeniu do celu przeszkadzają” (por. Ćd 23).

„Musimy się stawać obojętnymi” – te słowa oznaczają, że czeka nas duchowa walka, wysiłek, wewnętrzne napięcie, aby dojść do stanu obojętności, czyli wewnętrznej i osobistej wolności, równowagi wobec rzeczy i całkowitej dyspozycyjności wobec Boga. Stawanie się obojętnym oznacza wejście w proces oczyszczenia, odkrywania swojego prawdziwego „ja”, zniekształconego przez skłonność do zamykania się w sobie i faktycznego nieuznawania porządku ustanowionego przez Boga w świecie.

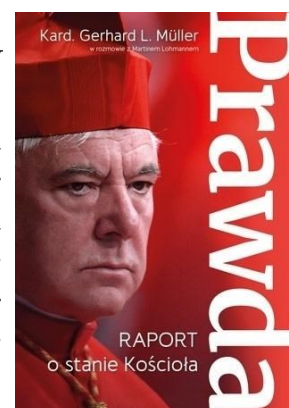
Owoce takiego procesu jest głęboka postawa obojętności wobec wszystkiego, to znaczy dostrzeganie całej rzeczywistości w świetle Boga, jako ukierunkowanej na Niego. W tej samej perspektywie trzeba dostrzegać własne życie. Św. Ignacy podaje nam cztery przykłady, cztery główne dziedziny, w których może się ćwiczyć i sprawdzać nasza obojętność: zdrowie – choroba, bogactwo – ubóstwo, szacunek – pogarda oraz życie długie – życie krótkie. W rzeczywistości – jak Ignacy sam dodaje: „i podobnie we wszystkich innych rzeczach” – obojętność odnosi się do wszystkich wartości, które człowiek może wybrać w sposób wolny.

Oczywiście, ignacjańska obojętność nie oznacza bierności, jałowego oczekiwania, bezczynności, niepodejmowania inicjatywy czy nieszukania w sposób aktywny Bożej woli. Wręcz przeciwnie! Ćwiczenia są dla ludzi wielkich pragnień i po to, by pragnąć „więcej” (magis) w służbie Bożej. Stan wewnętrznej równowagi, dążenie do tego, by być „jak jęczyzek u wagi” (Ćd 179), jest po to, aby „pragnąć i wybierać jedynie to, co nam więcej pomaga do celu, dla którego jesteśmy stworzeni” (Ćd 23). Ignacy chce przygotować rekolektanta do aktywnego uczestnictwa w najważniejszych wydarzeniach życia, do stałego rozeznawania woli Bożej i podejmowania wolnych wyborów, by w ten sposób wnosił swój wkład w dzieje zbawienia. To wszystko odzwierciedla niezwykle dynamiczną wizję ludzkiego życia.

FORMACJA PRZEZ DOBRĄ LEKTURĘ!

Kard. Gerhard L. Müller, Prawda. Raport o stanie Kościoła, Kraków 2021

W rozmowie-rzece z Martinem Lohmannem kard. Gerhard L. Müller opowiada najpierw o swoim dojrzewaniu do wiary, by następnie przejść do problemów ludzkości i Kościoła. Wpływ ideologii gender na życie społeczne, powolne powstawanie nowego totalitaryzmu, kryzys w Kościele, nowy arianizm jako źródło błędów teologicznych, nawet na poziomie biskupów, wszystkie te zagadnienia pozwalają polecić tę niezwykłą książkę.

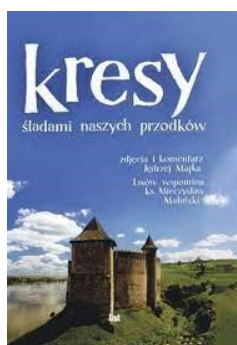

Włodzimierz Sawicki

Jędrzej Majka, Kresy. Śladami naszych przodków, Kraków 2002

Ukazał się niedawno przepiękny album o kresach, stanowiący dopełnienie licznych wartościowych publikacji, dotyczących tej tematyki. Fotografie Jędrzeja Majki ukazują świat zamków, świątyń rozmaitych wyznań, którego już nie ma. Od zamku w Mirze na Białorusi do ruin Kamieńca Podolskiego na południu. Polecam gorąco.

Włodzimierz Sawicki

FORMACJA BIBLIJNA

Słuchajmy co Bóg mówi do nas podczas liturgii

IV Niedziela adwentu - 18 XII	Mi 5, 1-4a; Hbr 10, 5-10; Łk 1, 39-45
Narodzenie Pańskie/Pasterka - 25 XII	Iz 9, 1-3. 5-6; Tt 2, 11-14; Łk 2, 1-14
Narodzenie Pańskie - 25 XII	Iz 52, 7-10; Hbr 1, 1-6; J 1, 1-18
Niedziela Świętej Rodziny - 26 XII	1 Sm 1, 20-22. 24-28; 1 J 3, 1-2. 21-24; Łk 2, 41-52
Bożej Rodzicielki Maryi - 1 I	Lb 6, 22-27; Ga 4, 4-7; Łk 2, 16-21
II Niedziela po Narodzeniu Pańskim - 2 I	Syr 24, 1-2. 8-12; Ef 1, 3-6. 15-18;
Objawienie Pańskie - 6 I	Iz 60, 1-6; Ef 3, 2-3a. 5-6; Mt 2, 1-12
Niedziela Chrztu Pańskiego - 9 I	Iz 40, 1-5. 9-11; Tt 2, 11-14; 3, 4-7; Łk 3, 15-16. 21-22

fot. S. P.

INTENCJE MODLITEWNE

- * o owoce jubileuszu i światło Ducha Świętego na dalszą pracę sodalicyjną
- * o owoce beatyfikacji Stefana kard. Wyszyńskiego i M. Elżbiety Czackiej
- * o rozwój Sodalicji Mariańskich
- * o świętość rodzin, o powołania kapłańskie i zakonne,
- * o pokój i ład społeczny w naszej Ojczyźnie
- * o ustanie pandemii Covid-19

KALENDARIUM ŚWIĘTYCH SM

GRUDZIEŃ 2021

1 Św. Edmunda Campiona, kapłana i męczennika

9 Św. Piotra Fouriera, kapłana

22 Św. Franciszki Ksawery Cabrini, dziewicy i zakonnicy

STYCZEŃ 2022

12 Św. Małgorzaty Bourgeoys, dziewicy

18 Bł. Reginy Protmann, dziewicy

19 Św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa

21 Bł. Antoniego Świadka, kapłana i męczennika

22 Św. Wincentego Pallottiego, kpł.; Bł. Wilhelma Józefa Chaminade, kpł.

24 Św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła

27 Bł. Jerzego Matulewicza, biskupa

Z ŻYCIA FEDERACJI SODALICJI MARIAŃSKICH W POLSCE

1. Pamiętajmy w modlitwie o Federacji SM w Polsce.
2. Dobiega końca rok jubileuszu 450-lecia SM w Polsce, objęty patronatem KEP. Patronami tego czasu są św. Andrzej Bobola i bł. Regina Protmann.
3. Powoli kończy się Rok Jubileuszowy 450-lecia obecności Sodalicji Mariańskich na ziemiach polskich. Prośmy w modlitwie o owoce tego czasu i nie ustawajmy w refleksji na naszym charyzmatem i sposobami jego realizacji.
4. Uczniowie klas siódmych i ósmych Katolickiego Zespołu Edukacyjnego Federacji Sodalicji Mariańskich w Polsce w dwóch oddzielnych turach uczestniczyli w trzydniowych rekolekcjach adwentowych.

Sodalicja Mariańska przy Jasnej Górze; Kordeckiego 2, 42-225 Częstochowa

www.sm.jasnagora.pl